DE ANONE. CAP. XVIII.

C

NOMINA.

Resta bouis. Remora aratri. Acutella.

ANONIS, ἄνωνις Græcis: Anonis & Ononis Latinis appellatur. Vulgus herbariorũ Reſtam bouis, quod in opere arantes boues ſubinde ſiſtat, nominare ſolet. Nõnulli Remoram aratri, quod altis & duris radicib. in agris aratrum remoretur, appellant. Sunt qui Acutellam uocent, quod ſuis ſcilicet ſpinis ingredientium pedes pungat & offendat. Germanis Hawhechel nuncupatur, & Ochſenbrech/ quia crebris inter folia aculeis, haud ſecus ac inſtrumentum hoc quo mulieres linum carminãt, & à craſſiore purgant ſtuppa, horreat: uel quod ligone ad aculeatam hanc herbam eruendam & extirpandam cum in altum agitur, & ſeſe propagat, opus ſit. Equites Germani Stalkraut/ eò quod decoctum eius meiere nequeuntib. equis offeratur, uocant. Binominis autem antiquis eſt ſcriptoribus, una tantum litera mutata. Sunt enim qui Ononim, ut Theophraſtus & Galenus: ſunt etiam qui Anonim, ueluti Dioſcorides & Plinius, nominent.

Anonis cur dicta.

Anonis hauddubiè à non iuuando, quod nullo iuuamine polleat, dicta eſt. Siquidem aratoribus inimica eſt, uiuaxq; nimis fruges opprimit, ſuisq; aculeis nocet.

Ononis unde.

Ononis uero, quod aſinos, quos Græci ὄνους uocant, ſeſe terentes ad illam ſcabentesq; iuuet. Complures quoq; Graij herbam ſic appellari prodiderunt, quod in ea ſe uolutantes, ſpinis eius dorſum libenter affricent & ſcabant. Officinis prorſus ignota, & inuſitata.

FORMA.

Ramos habet palmares, aut maiores, fruticoſos, frequentibus geniculis cinctos, cauis alarũ multis, capitula rotunda. Folia exigua, tenuia ceu Lentis, ad Rutæ, aut fœnarij Loti figuram accedentia, ſubhirſuta, odorata, nec iniucundè olentia. Ra-
D muli acutas ſpinas, ſpiculis acuminatis ſimiles, ſolidasq; gerunt. Radice candida nititur. Theophraſtus toto caule foliatam eſſe tradit, ut ueluti coronam ex interuallis tota ſpecies repræſentet. Florem quoque illi eſſe minutulum, & in ſiliqua non undique ſeptum ſcribit. Quæ ſanè ſingula pulchrè picturæ reſpondent, & Anonim eſſe hanc herbam quam Reſtam bouis hodie herbarij nominant, euidenter, nulla reclamante nota, oſtendunt. Nam hæc ramos ſpargit fruticoſos, palmo longiores, frequentibus cinctos articulis, à quibus alæ funduntur. Capitula exerit orbiculata, folia Lentis parua, ad Rutæ uel pratenſis Loti figurã accedentia, hirſuta, iucundum odorem expirantia, inter quæ nocentiores, & mucronatæ cuſpidis aculei quaſi ſpicula ſubrigunt. Flos ferè Piſi dilutiore micat purpura, in ſiliqua non undiquaque ſeptus. Radix in nigro candicans.

LOCVS.

Naſcitur culto ſolo, pingui, & glutinoſo, præcipuè autem in ſegetibus & aruis, inimica agricolis, uiuaxq; ſupra modum. Cum enim altam lætámue nacta tellurem fuerit, protinus in altum agitur, & ſingulis annis, ſurculis in latus emiſſis, rurſus anno poſtero deorſum uerſus acta pluribus ramis luxuriat, ideoq; runcanda & radicitus extirpanda uenit.

TEMPVS.

Aeſtate germinare incipit, à frugibus perficitur, autumno ſui incrementi finem faciens. Floret autem Iulio menſe, & Auguſto.

TEMPERAMENTVM.

Ononis radix tertio quadantenus ordine excalfacit.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Antequam ſpinoſa fit ſale conditur, & eſt cibis gratiſſima. Radix eius calefacit, et extenuat, cuius cortex cum uino potus urinã ciet, calculos rumpit, cruſtasq; abſtergit. Decocta radix in poſca dentium dolorem collutione mitigat. Huius decoctum potum, hæmorrhoidas ſanare creditur.

EX GA-

A

EX GALENO.

Radicis cortex maximè utilis eſt, habens quippiã abſterſ
inde non tantum urinas ducit, ſed & lapides confringit. Eac
cõfeſtim detrahit. Vtuntur quoq; ea ad dentium dolores in
colluri decocto eius iubentes.

EX PLINIO.

Radix decoquitur in poſca dolori dentium. Eadem cum n
lit. Comitialibus datur in oxymelite, decocta ad dimidias.

DE ANISO. CAP. X

NOMINA.

ANISON græcè, Aniſum latinè uocatur. Officinis
tinuit, germanicè Eniß appellatur.

GENERA.

Aniſum caule, folio, flore, Apio par eſſe uidetu
nuiter ſtriatum, rotundum, multisq; ramulis brachiatum ob
mum enaſcitur, rotundum, ſed deinceps Apij modo diſſectu
muſcarium fœniculi. Tota herba, haud aliter quàm ſemen, o

LOCVS.

Ex Syria originẽ habet, iam autem paſſim ſatum in Germ

TEMPVS.

Iunio ac Iulio menſibus floret, ſemineq; prægnans eſt.

TEMPERAMENTVM.

Calefacit & deſiccat in tertio ordine.

VIRES. EX DIOSCORI

B Aniſum in uniuerſum calefacit, exiccat. δύπνουν rectius me
bitur pro eo quod eſt, facilè ſpirare facit. Oris halitum iucun
num eſt, dolorémue leuat. Vrinã cit. Diffundit. Hydropicis p
deſt ad uenenata animalia, & inflationes. Aluum, & album fo
ſiſtit. Lac ad mammas elicit, & Venerem ſtimulat. Suffitum
rem ſedat. Tritum, cumq; roſaceo inſtillatum, aurium medet

EX GALENO.

Aniſi ſemen maximè utile eſt, acre & ſubamarum, ut pro
dat caliditatem. Proinde & urinam cit, & digerit, atq; uentr

EX PLINIO.

Aniſum aduerſus ſcorpiones ex uino bibitur, à Pythagor
ſiue crudum, ſiue decoctum. Item uiride aridúmue, omnibus
que intinguntur deſideratũ. Panis etiam cruſtis inferiorib. ſu
additur. Cum amaris nucibus uina cõmendat. Quin ipſum c
rem facit, fœtoremq; tollit manducatum matutinis cum Smy
Mox uino collutum uultum iuniorem præſtat. Inſomnia leu
no, ut dormientes olfaciant. Appetentiã ciborum præſtat. D
fitum naribus. Epiphoris oculorũ radicem eius tuſam impo
croco pari modo & uino, & per ſe tritum cum polenta, ad ma
hendaq; ſi qua in oculis inciderint. Narium quoq; carcinôde
aqua. Sedat anginas cum melle & Hyſſopo ex aceto gargariz
tur cum roſaceo. Thoracis pituitas purgat toſtum, cum me
Cũ acetabulo Aniſi nuces amaras quinquaginta purgatas ter
Præcipuum autem eſt ad ructus, ideo inflationib. ſtomachi &
bus, & cœliacis medetur. Singultus & olfactum decoctũ potu